

Казки про мудрість

Як мужик пана дури́в

Як мужик пана дурив

Іде чоловік з сокирою, а бариня сидить під вікном.

— Чим ти,— питає,— мужик, зацікавляєшся?

— То де діжку,— каже,— наб'ю, де дров нарубаю.

— Наймись до мене.

— Та й найміть.

— Ось набий мені цю бочку,— каже і дає йому уперед гроші.

Він узяв ту бочку порубав, у круг на дрова склав та й пішов собі.

Приїздить пан, побачив ту бочку.

— Що се,— питає,— таке?

— Та се, душенько, мужик надув.

— От я запряжу тройку коней, так я його дожену.

Побіг скоро і догнав. А мужик побачив його та й став у гречці під дубом, наче держить того дуба.

Пан і питає його, що «ти не бачив, не йшов тут мужик з сокирою?»

— Ні,— каже,— бачив.

— А що, я його дожену?

— Ні, ви, пане, не доженете; якби я, то я б вашими кінсьми догнав.

— Так бери коні, дожени.

— Давайте сто рублів та постійте, оцього дуба подержте.

От пан став під дуба, аж пнеться та держить його, а того чоловіка і слуху нема. «Обманив, сякий-такий! Постій же, я тобі гречку витолочу, скину дуба».

Одскочив з-під дуба: «От-от упаде!», а дуб і не зворухнеться. «А надув! Вернусь, ще возьму тройку коней, я його дожену». Наздоганя того чоловіка вже на другій тройці.

— Чи не бачив ти,— питає,— тут такого-то чоловіка?

— Ні,— каже,— бачив.

— Що ж, я його дожену?

— Ні, ви не доженете, а якби я вашими кінсьми, то б догнав.

— Так бери та дожени.

— Ніколи, пане, треба солов'я стерегти.

А він як ото забачив пана, накрив «золото» шапкою та й стоїть.

— На тобі сто рублів, біжи дожени його, а я твого солов'я постережу.

Узяв той і коні, і гроші, тільки його і бачили. А пан ждав, ждав та: «Надув і цей! От я йому дам».

Як учеше кулаком по шапці... «Тьху!» Вернусь, ще одного коня взяв, знов наздоганяє його, а він у дупло вліз та й виглядає відтіля.

— Чи ти не бачив,— питає,— тут такого-то чоловіка?

— Бачив,— каже.

— Що ж, я його дожену?

— Ні, пане, не наздоженете. Якби я вашим конем, я б догнав, треба ось у дуплі сидіти.

— Дожени,— каже,— я тобі заплачу і у дуплі за тебе посижу. Поліз пан у дупло, а чоловік на коня та й подався. А пан сидів, сидів у дуплі та там і пропав.